

L'estiu en clau de *Laudato si'*

Romà Casanova, bisbe de Vic

El temps d'estiu és una oportunitat per a aprofundir en actituds necessàries que expressin els nostres conveniments més profunds. El tema de l'ecologia integral, tal com la presenta el sant pare Francesc en l'encíclica *Laudato si'*, posant en el centre les persones, fora una bona lectura per a aquests mesos estiuencs, quan el contacte amb la natura és més intens i quan hi ha una mica més de temps per a la lectura i la reflexió.

Hem de conrear hàbits i actituds que siguin expressió de l'ús adequat dels béns

L'estil de vida del cristià és la pobresa evangèlica, que l'ha d'acompanyar sempre. No hi ha vacances ni parèntesis en el fet de viure cristianament. Una actitud fonamental que neix de la nostra fe és donar gràcies a Déu per tots els béns que rebem de la seva generosa mà. El reconeixement del creador i de la seva obra és de cabdal importància en aquests moments que certes ideologies imperants, afirmant la llibertat de l'individu, rebutgen l'obra del creador, actuant contra la mateixa naturalesa. I això és molt greu. La defensa de la vida humana i de tota la creació, obra de Déu, és un principi innegociable per a un cristià.

Una altra expressió de la pobresa evangèlica és l'ús adequat dels béns de la terra. El consumisme compulsiu que duu a comprar per comprar és una expressió de l'egoisme, tant personal com col·lectiu, i, d'altra banda, manifesta la buidor del cor de la persona, que necessita més i més objectes per a posseir o consumir. Pensem que, com ensenyava Benet XVI i recorda Francesc, papa, «comprar és sempre un acte moral, i no sols econòmic» (*Caritas in veritate*, 66; *Laudato si'*, 206).

Qui reconeix que els béns que tenim són un do de Déu no pot malbaratar-los. Hem de conrear hàbits i actituds que siguin expressió de l'ús adequat dels béns: la temperatura justa en el termòstat, tant de la calefacció com de la refrigeració, en els habitatges i en els vehicles; cuinar o preparar els aliments necessaris sabent aprofitar el que no s'ha consumit; reduir el consum d'aigua; apagar llums innecessaris; fer servir el transport públic o compartir un mateix vehicle entre diverses persones; utilitzar al menys possible el cotxe; evitar l'ús de material plàstic o de paper; reutilitzar alguna cosa en lloc de llençar-la ràpidament, etc.

I una darrera concreció de la pobresa evangèlica: compartir els nostres béns amb els necessitosos. Tenir consciència que els béns que tenim són do de Déu i que solament en som administradors ens ajudarà a compartir el que posseïm i a estar atents a les necessitats de les persones que hi ha en el nostre entorn. Que ningú no estigui sol, tinguem cura dels més vulnerables: els petits, els pobres, els malalts i els ancians.

